

Znám krásnej kout

Věra Martinová

Máš bledý tváře a v očích prach měst
Tvůj věčnej nářek už nedá se snést
Máš v duši tíseň a na botách sůl
A je tě zkrátka půl

Vím co ti schází v tom čtverci čtyř stěn
Zavřel jsi na zip svou touhu a sen
V pouzdře tam na zdi s tou kytarou spí
Den je a vyjdi vždyť dálka chce svý

Znám krásnej kout v zapadlým údolí
Znám útěk z pout denního soukolí
Znám krásnej kout, tam spolu můžem' být
Jen zpívat a smutně se dívat, oheň jak dřív zas mít

Jen zpívat a smutně se dívat, prostě jak má to být

V klínu dvou strání má řeka svůj stan
Strom se k ní sklání jako laskavej pán
Tráva je hebká, jak hlazení strun
Slunce tam má svůj dům

Soumrak tam padne, jak podčatej chlap
Starosti žádný, ty v městě se trap
Pojď, budem chvíli mít od lidí půst
Pojď dřív než vily i tam začnou růst

Znám krásnej kout v zapadlým údolí
znám útěk z pout denního soukolí
Znám krásnej kout, tam spolu můžem' být
Jen zpívat a smutně se dívat, oheň jak dřív zas mít

Jen zpívat a smutně se dívat, prostě jak má to být